

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

M. Ant. Mvreti Variarvm Lectionvm Libri XV

Muret, Marc-Antoine

Antverpiæ, M. D. LXXXVI.

Cap. 1. Emendati loci aliquot ex primo libro Annalium Taciti ab excessu
diui Augusti.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70864](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70864)

M. ANTONII MURETI
 I. C. AC CIVIS R.
 VARIARVM LECTIIONVM
 LIBER VNDECIMVS.

*Emendati loci aliquot ex primo libro Annalium
 Taciti ab excessu diui Augusti.*

CAPVT I.

M

ULTA iam pridem notaueram in
 Cornelium Tacitum, eaque, vt soleo,
 cum amicis compluribus communi-
 caueram: cogitabamque eum, si de-
 retur occasio, edere a multis, studio
 atque opera mea, errorum macula
 vindicatum. Sed dum diem ex die dico, expecta-
 eius quod animo conceperam efficiendi atque ex-
 quendi maturitatem: ecce tibi Iustus Lipsius adole-
 scens eleganti ingenio praeditus, mihi que dum Ro-
 ma fuit, per familiaris, tandem sibi cunctandum
 non putauit. Sed cum ipse quoque ex veteribus li-
 bris, quos hic nactus erat, multa correxisset, nonnulli
 etiam acute, & ingeniose excogitasset, Taciti libros
 se emendatos, & illustratos publicauit. Qui cum a
 me perlatus esset, eosque vna ego, & Gibertus Odetus
 Perusinus, quicum ego ante hos duodecim annos Ta-
 citum totum diligenter euolueram, curiose cum eo
 qui tum a me emendatus erat, conferre, ac contende-
 re coepissemus, deprehendimus ita saepe incurrit
 vtrumque nostrum in eadem vestigia, vt, qui rem
 non nosset, pleraque sumpsisse alterum ab altero suspi-
 caretur.

caetur. Quam tamen suspicionem & à me, si nihil aliud, temporum ratio facile amolitur: neque cadere in Lipsium sinit fides ipsius, ac probitas, qua ille non minus, quàm ingenio excellit. Gaius sum adolescenti, cuius ego crescenti gloria plurimum faueo, tantam extitisse mecum his quoque in rebus consensionem, ac iudicij similitudinem: & tamen pauca euzdam in quorum nonnullis non prorsus mihi cum illo conuenit, subiicienda duxi, non tam certandi studio, quàm propter amorem, vt ait vetus poëta. Primum igitur sub principium libri primi Annalium lego: *Donec gliscens adulatione detererentur*, vt *Æmilius*, non *detererentur*, vt Lipsius. libertate enim aluntur, & gliscunt ingenia: adulatione, qua nihil seruilis est, degenerant, & deteruntur. Et autem oratio venustior illa contrariorum contentione. gliscere enim est crescere: deteri, deminui. Illud, *pluribus munimentis insisteret*, iam pridem à me ita emendatum erat, eodemque modo versus Ennianus apud Ciceronem:

Nam tibi munimenta mei peperere labores.

Paulo autem infra cum locum ita lego: *Igitur verso ciuitatis statu, nihil vsquam prisca, & integri moris: omnia, ex una aequalitate, iussa principis aspectare: non vt vulgo, omnia.* Et de Tiberio: *Ne is quidem annis, quibus Rhodi, specie secessus, exul egerit: vbi vulgo exulem egerit.* Iam illud: *seruiendum femina, quibusq; insuper adolescentibus, qui temp. interim premant, quandoque distabant:* prorsus integrum esse censeo, hoc sensu: fore vt duo illi adolescentes interim dum imperaturus est Tiberius, temp. premant, quæ eos quoque aliqua ex parte dominos habitura sit: quandoque autem, nempe Tiberio mortuo, quancumque tandem id futurum

Murett
Lectio
LIB
28

futurum sit, eandem distracturi sint. cum verum sit, fore, ut uterque fautores, & lectatores habeat, quos operam det, ut, summoto altero, ipse in imperium succedat. Tunc igitur remp. in partes, ac electiones distractum iri. Quandoque autem ita positum est, ut in illo loco libri quinti: *Et tu Galba quando degustabis imperium.* Sed nihil mihi tam prætereptionem accidit, quam eam coniecturam, qua mihi præcipuè placebam, quam eruditissimis hominibus sæpissimè ostentaueram, quam, ut filiolarum complexabar meam, legendum esse *Gnarum id Casari*, et ante me omnes nullo sensu legerant, *C. Nauum id Casari*, eam Lipsio quoque in mentem venisse. Cogitatum autem idem mihi euenisse, quod multis paribus, quod dum adultas, & nubiles filias nimium diu domi habent, eisque conditionem quærere negligunt, efficiunt interdum, ut ipsæ sibi maritos quærant. Sed, ut sit, quoniam de eo Taciti loco multa dicenda sunt, ea proximo capite exsequemur.

De aliquot aliis ex eodem libro locis.

CAP. II.

CUM secum cogitaret Augustus de Agrippa Postumum suo ex filia nepote, quem in Insulam Planasiam proiecerat, reuocando, ac fortassis successore Imperij relinquendo, vni ex omnibus amicis consilium hoc suum aperuit Fabio Maximo. Ille quod celare debuerat, Martie uxori aperuit; Martia Liviæ: qua cum ea de re grauius apud viros conquesta esset, facile intellexit Augustus, arcanum suum Fabio proditum esse. Itaque postridie ab eo saluatus, et eum resalutauit, ut insaniam obiiceret. Iussit enim eum vivere, id est, sana mente esse. Percussit illico Fabio arcanum id quod erat. Itaque peccati sui conscius, domum re-